

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2023/1640

af 5. juni 2023

om metoden til at bestemme andelen af biobrændstoffer og biogas til transport, der er produceret af biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i en fælles proces

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽¹⁾, særlig artikel 28, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sambehandling henviser typisk til en olieraffinaderienheds forarbejdning af biomasseråprodukter sammen med fossile råprodukter og omdannelse af dem til endelige brændstoffer. Denne metode kan dog også anvendes i andre tilfælde af anlæg, der behandler flydende biobrændsler og fossil olie eller i anlæg, der sambehandler affald af biologisk og ikkebiologisk oprindelse. Biomasseråproduktet kan f.eks. være lipidbaseret materiale såsom vegetabilsk olie, rå tallolie eller pyrolyseolie, og det fossile råprodukt stammer typisk fra råolie. De endelige brændstoffer, der fremstilles af en sådan råproduktblanding, er normalt dieselbrændstof, jetbrændstof, fyringsolie, skibsbrændstof, benzin, benzinkomponenter og nogle gange propangas, som er en bestanddel i flydende gas, mens mindre fraktioner af andre produkter også kan være til stede. Det centrale er, at sådanne sambehandlede brændstoffer indeholder en andel af biobrændstoffer og biogas. En produktionsenhed, der anvender biomethan som råprodukt, der trækkes ud af den sammenkoblede infrastruktur, og som er certificeret og sporet via det sammenkoblede gasinfrastrukturs massebalancesystem, betragtes ikke som en type sambehandling i henhold til denne delegerede forordning.
- (2) I denne delegerede forordning forstås ved biogas den gas, der stammer fra biomasseråproduktet, og som produceres ved sambehandling af dette biomasseråprodukt med fossile råprodukter for at omdanne dem til endelige flydende og gasformige brændstoffer.
- (3) For at gøre det muligt at medregne andelen af vedvarende energi af brændstoffer, der produceres i en fælles proces af biomasseråprodukter og fossile råprodukter, i de mål, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, og for effektivt at bidrage til at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen, pålægges Kommissionen ved direktivets artikel 28, stk. 5, at vedtage en delegeret retsakt, der præciserer metoden til at bestemme andelen af biobrændstoffer og biogas til transport, der stammer fra biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i en fælles proces.

⁽¹⁾ EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.

- (4) For at opnå en balance mellem kontrolomkostninger og testen nøjagtighed giver den delegerede retsakt de økonomiske aktører mulighed for enten at anvende en fælles harmoniseret testmetode, der er baseret på kulstof-14-test, eller at anvende deres egne testmetoder, som kan være virksomhedsspecifikke eller forarbejdningsspecifikke. For at sikre, at der anvendes en fælles kontrolmetode på markedet, bør de økonomiske aktører, der anvender en anden metode end kulstof-14-test som den primære testmetode, regelmæssigt foretage kulstof-14-test af outputtet for at kontrollere, om deres primære testmetode er korrekt. For at gøre det muligt for de økonomiske aktører at tilpasse sig til anvendelsen af kulstof-14-testen i kombination med en anden testmetode som primær metode tillades der desuden vis fleksibilitet med hensyn til den acceptable procentdel af afvigelsen mellem resultaterne af både den primære kontroltest og den sekundære kontroltest inden for denne metodes første anvendelsesår —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

METODERNE TIL AT BESTEMME ANDELEN AF BIOBRÆNDSTOFFER OG BIOGAS TIL TRANSPORT, DER ER PRODUCERET AF BIOMASSE FORARBEJDET MED FOSSILE BRÆNDSTOFFER I EN FÆLLES PROCES

Artikel 1

Overordnet fremgangsmåde og anvendelse af egnede metoder

1. De økonomiske aktører, der sambehandler biomasse, kan til at bestemme den kulstofbaserede andel af bioindhold udvikle og anvende en virksomhedsspecifik eller forarbejdningsspecifik testmetode, der er tilpasset deres særlige fabriksdesign og råproduktblanding. Denne primære testmetode skal være baseret på enten masse- eller energibalance, udbytte-metoder eller kulstof-14-test (dvs. påvisning af radioaktivt kulstof i outputtet ved hjælp af AMS-metoden (accelerator-massespektrometrimetoden) eller LSC-metoden (væskescintillationsmetoden)).
2. De økonomiske aktører skal betragte hele raffinaderiet, anlægget til behandling af flydende biobrændsler og fossil olie eller anlæggets input til sambehandling af affald som grænser for systemet uafhængigt af den anvendte testmetode. Blanding af sambehandlede brændstoffer med andre brændstoffer skal anses for at ligge uden for systemets grænser. Kulstof-14-testen skal udføres, før de brændstoffer, der produceres ved sambehandling, blandes yderligere med andre fossile brændstoffer eller biobrændstoffer, der ikke indgik i selve sambehandlingen.
3. Når de økonomiske aktører indberetter sambehandlingsresultater, giver de nærmere oplysninger om nøjagtigheden og præcisionen af den anvendte testmetode. De økonomiske aktører skal i forbindelse med deres primære testmetode redegøre for og indberette eventuelle unøjagtigheder i deres målinger af strømme eller brændværdier. De økonomiske aktører anvender den samme testmetode på forskellige forarbejdningenheder i samme raffinaderi, anlægget, der behandler flydende biobrændsler og fossil olie, eller anlægget, der sambehandler affaldsinput. Hvis disse enheder ikke er forbundet, og der ikke er nogen strømme mellem dem, kan de økonomiske aktører anvende forskellige testmetoder. For anlæg, der sambehandler affaldsbaserede input, kan denne metode og kontrollen ved hjælp af kulstof-14-test kun anvendes, hvis der kan udtages et pålideligt og repræsentativt sæt prøver på inputniveau, som gør det muligt at bestemme bioindholdet i de samlede input.
4. De økonomiske aktører sikrer, at detektionsgrænsen for den valgte testmetode er egnet til effektivt at måle den forventede andel af biobrændstoffer eller biogas i processen.
5. Når de økonomiske aktører indberetter sambehandlingsresultater ved hjælp af en anden primær testmetode end en kulstof-14-baseret testmetode, skal de regelmæssigt anvende kulstof-14-test af outputtet til at kontrollere rigtigheden af deres systems ydeevne og resultaterne af den anvendte primære testmetode. Kontrol ved hjælp af kulstof-14-test skal anvendes for alt output, for hvilket der angives et kulstofbaseret bioindhold.

6. De økonomiske aktører skal grundigt dokumentere de mængder og typer af biomasse, der indgår i den fælles proces, hvori biomasse forarbejdes med fossile brændstoffer, samt mængden af biobrændstoffer og biogas, der produceres af denne biomasse. Desuden underbygger de økonomiske aktører disse oplysninger med dokumentation, herunder resultaterne af den primære kontroltestmetode, der er fastsat i stk. 1, og resultaterne af den kontrolmetode, der er fastsat i stk. 5 eller artikel 5 i tilfælde af bestemmelse af andelen af brint af biologisk oprindelse.

Artikel 2

Massebalancemetoden

1. Ved anvendelse af en massebalancemetode foretager den økonomiske aktør den fuldstændige massebalanceanalyse af den samlede masse af input og output. Massebalancemetoden skal sikre, at bioindholdet i alt output er proportionalt med inputtets bioindhold, og at andelen af biogent materiale, der er identificeret ved kulstof-14-test, tilskrives hvert output. Der skal anvendes forskellige omregningsfaktorer for hvert output, således at disse mest nøjagtigt modsvarer resultatet af målingen af bioindholdet ved hjælp af kulstof-14-testen. I outputtet skal der tages hensyn til den masse, der går tabt i afgasser, i flydende industrispildevand og i faste restprodukter. Massebalancemetoden skal omfatte yderligere analytisk karakterisering af råprodukter og produkter såsom endelige og tilnærmede analyser af systemets massestrømme.
2. Hvis en massebalancemetode anvendes som primær metode, skal de økonomiske aktører ved beregningen tage hensyn til fugt og andre urenheder end brændstoffer i deres råprodukter samt i outputtet fra deres produktionsproces.

Artikel 3

Energibalancemetoden

Ved anvendelse af en energibalancemetode skal energiandelen af biogent indhold i alle output fra et sambehandlingstrin i et olieraffinaderi bestemmes som svarende til energiandelen af det biogene indhold ved input i raffinaderiet. Energibalancemetoden skal registrere energiindholdet i biomassen og de fossile råprodukter og den procesenergi, der tilføres sambehandlingsanlægget. Energiindholdet i både biomasseråproduktet og fossile råprodukter beregnes ved at anvende massen af råproduktet og dets nedre brændværdi (LHV, målt i MJ pr. kg). Biofraktionen, beregnet som bioenergiinput divideret med den samlede energiinput, skal anvendes på alle brændstofoutput, der er et resultat af sambehandling, med henblik på at bestemme bioindholdet i de producerede endelige brændstoffer. Der skal anvendes forskellige omregningsfaktorer for hvert output, således at disse bedst modsvarer det ved hjælp af kulstof-14-test målte bioindhold.

Artikel 4

Udbyttetmetoder

1. Ved anvendelse af en udbyttetmetode kan de økonomiske aktører anvende en af de to metoder, der er beskrevet nedenfor, til at opnå en udbyttefaktor, som anvendes på den fælles proces i brændstofproduktionen.
- a) Udbyttetmetode A. Først skal udbyttet af de forskellige produkter observeres og registreres, når forarbejdningssenhederne kun opererer med rene fossile råprodukter, eller i forbindelse med specifikke anvendelser (f.eks. begrænsede koncentrationer) for enheder i prøveskala, der er repræsentative for de kommercielle enheder. Derefter føjes en andel af biomasseråprodukter til inputstrømmen, og den gradvise virkning på udbyttet observeres og registreres. Bioindholdet henføres derefter til hvert produkt proportionalt med stigningen i produktionen. Hver udbyttefaktor er kun gyldig for de referenceinput og de procesbetingelser, for hvilke udbyttefaktoren er blevet bestemt. Økonomiske aktører kan definere forskellige udbyttefaktorer for at henvise til forskellige processer og driftsbetingelser. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med reglerne i denne forordning definere de udbyttefaktorer, som de økonomiske aktører skal anvende på deres område. Hvis der anvendes forskellige udbyttefaktorer, skal der udføres en kulstof-14-test, hver gang der anvendes en ny udbyttefaktor, og korrelationen mellem referenceinput og procesbetingelser skal kontrolleres og om nødvendigt ajourføres.

- b) Udbyttemetode B. Denne metode fastlægger et forhold mellem bioinput og biooutput i en sambehandlingsenhed. Omregningsfaktoren fastlægges ved at behandle flere batcher af råprodukter under kendte sambehandlingsbetingelser, herunder med en fuldstændig karakterisering af systemets input og output. Efter at have fastlagt denne udbyttefaktor-korrelation kan den anvendes på biogene råprodukter af samme type og kvalitet, som anvendes i samme sambehandlingsenhed under samme driftsbetingelser.
2. De økonomiske aktører må kun anvende udbyttemetoder som primær metode, hvis systemet drives under de referencedriftsbetingelser, som de har fastlagt, herunder med hensyn til råmaterialekvaliteten. Hvis de økonomiske aktører anvender en udbyttemetode, anvender de en kulstof-14-test som kontrolmetode til at kontrollere dens udbyttefaktor, og det som minimum hver gang de ændrer referencedriftsbetingelserne og i overensstemmelse med artikel 6.
3. Den økonomiske aktør skal påvise anlæggets kontinuerlige drift under kendte sambehandlingsbetingelser ved at foretage kulstof-14-test for hvert specifikt bioinput, som anvendes til at beregne den specifikke omregningsfaktor.

Artikel 5

Bestemmelse af andelen af brint af biologisk oprindelse

1. Hvis produktionssystemet sambehandler vedvarende brint af biologisk oprindelse, skal de økonomiske aktører dokumentere brintens oprindelse, og at den brint, der kommer ind i hydrobehandlingsenheden eller en anden sambehandlingsenhed:
- a) ikke er blevet medregnet som vedvarende energi andre steder for at undgå dobbelttælling, og
 - b) er blevet inkorporeret i det endelige brændstof og ikke blot er anvendt til at fjerne urenheder.
2. Økonomiske aktører kan anvende en fælles grundstofanalyse for raffinaderiet såsom CHN-test (kulstof, brint, kvælstof) til at kvantificere materialets brintindhold før og efter hydrobehandling som en måde at dokumentere, hvis brændstoffets brintindhold øges. Økonomiske aktører kan medregne en sådan forøgelse som yderligere biobrændstof eller biogas i outputtet. Den biologiske oprindelse af den brint, der anvendes til hydrobehandling eller sambehandling, skal certificeres af leverandøren eller de økonomiske aktører selv, hvis de også er producenter før anvendelsen.

KAPITEL II

KONTROL AF KORREKTHEDEN AF DE ØKONOMISKE AKTØRERS ANGIVELSER OM ANDELEN AF BIOBRÆNDSTOFFER OG BIOGAS TIL TRANSPORT, DER STAMMER FRA BIOMASSE FORARBEJDET MED FOSSILE BRÆNDSTOFFER I EN FÆLLES PROCES

Artikel 6

Specifikke krav vedrørende kulstof-14-test

1. Når der foretages kulstof-14-test, anvender de økonomiske aktører AMS-metoden (accelerator massespektrometrimetoden). De kan dog alternativt anvende LSC-metoden (væskescintillationsmetoden), hvis bioandelen forventes at være på mindst 1 volumenprocent, og hvis prøven er egnet til denne testmetode, navnlig med hensyn til partikler i væsken.
2. De økonomiske operatører sikrer, når de foretager kulstof-14-test, at den valgte kulstof-14-test på en pålidelig måde kan påvise og kvantificere bioandelen. De skal give nærmere oplysninger om resultaternes nøjagtighed og præcision.

3. Kulstof-14-testen skal også kvantificere ethvert tab af kulstof af biogen oprindelse som følge af processen med at fjerne ilt fra det biogene råprodukt ved at foretage en sammenligning af biogent og fossilt kulstof i inputtet og outputprodukterne.

4. Hvis kulstof-14-testen, når den anvendes som en sekundær testmetode til kontrol af bioindholdet i et output, viser en afvigelse på mere end 1 % i absolutte tal sammenlignet med resultaterne af den primære metode, der anvendes af den økonomiske aktør, anses alene værdierne fra kulstof-14-testen for gyldige. I det første år, hvor denne metode anvendes, kan de økonomiske aktører anvende en øget afvigelse på 3 % i stedet for 1 % i absolutte tal, indtil de finjusterer deres system af testmetoder. Den økonomiske aktør gennemgår desuden sine primære testmetoder for at korrigere eventuelle systemfejl, der fører til en sådan afvigelse, og kalibrerer testmetoden, hvis det er nødvendigt.

5. Hyppigheden af anvendelsen af den primære testmetode og kulstof-14-testmetoden, når denne anvendes som sekundær kontroltestmetode, fastlægges under hensyntagen til kompleksiteten og variabiliteten af nøgleparametrene for sambehandling på en sådan måde, at det sikres, at den angivne mængde bioindhold til enhver tid afspejler de faktiske andele. De økonomiske aktører skal som minimum beregne andelen af bioindhold for hvert batch eller parti. Medmindre der anvendes en metode, der kan kortlægge driftsbetingelserne i relation til kulstofindholdet i produktionen for hvert batch eller parti, skal kulstof-14-testen gennemføres, hver gang der sker en ændring på mere end 5 % i forhold til basisbetingelserne i råproduktsammensætningen for så vidt angår andelen af biogene input eller mængden af brint og katalysatorinput i den samlede masse, procesparametrene for så vidt angår procestemperatur i absolut [K] eller procestryk i absolut tryk [Pa] eller produktsammensætningen. Der skal fremlægges en grundstofanalyse af kulstof, ilt og nitrogen sammen med en analyse af indholdet af vand og faste stoffer som grundlag for vurderingen af parametrene for produktsammensætningen. I alle tilfælde skal kulstof-14-testmetoden anvendes mindst en gang hver fjerde måned.

Artikel 7

Registrering, proceskontrol, revision og rapportering af afvigelser

1. Når de økonomiske aktører angiver, at der er en specifik andel af biobrændstoffer eller biogas i det brændstof, de markedsfører, skal de opbevare prøver i mindst to år samt optegnelser over måledata og beregninger. De økonomiske aktører giver certificeringsorganerne og deres revisorer fuld adgang til sådanne prøver, optegnelser og anden dokumentation. De økonomiske aktører skal udarbejde en udførlig beskrivelse af den primære testmetode, de har anvendt, herunder en angivelse af dens nøjagtighed og præcision, som også er blevet kontrolleret ved anvendelse kulstof-14-testen, sammen med en procedure for dens anvendelse.

2. For ikke at risikere afvigelser og lette efterfølgende revision af nøjagtigheden af raffinaderiers eller andre sambehandlingsanlægs angivelser om bioandelen i deres brændstoffer anvender de økonomiske aktører et overordnet massebalancesystem, der angiver den biogene andel af input og output. De skal foretage denne massebalanceberegning parallelt med den primære testmetode for at kontrollere og sammenligne resultaterne af begge metoder til vurdering af bioandelen i de endelige producerede brændstoffer.

3. Hvis de økonomiske aktører inden for raffinaderiets eller et andet sambehandlingsanlægs grænser blander outputtet fra sambehandling med andre brændstoffer, skal de anvende et massebalancesystem, som gør det muligt at blande partier af fremstillede brændstoffer, der stammer fra biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i en fælles proces, med andre brændstoffer, samtidig med at de giver tilstrækkelige oplysninger om partiernes karakteristika og størrelse i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001.

4. Enhver afvigelse, som certificeringsorganernes revisorer fastslår med hensyn til andelen af biobrændstoffer eller biogas i det brændstof, som de økonomiske aktører markedsfører, behandles som væsentlige manglende overensstemmelser og meddeles straks de frivillige ordninger eller andre certificeringsordninger, der kontrollerer, at brændstoffet fra biomasse overholder bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner fastsat i artikel 29, stk. 2-7, og stk. 10, i direktiv (EU) 2018/2001.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan også kontrollere de økonomiske aktørers angivelser om andelen af biobrændstoffer eller biogas i de brændstoffer, de markedsfører, ved hjælp af de metoder, der er omhandlet i artikel 6 og 7 i denne forordning. Enhver afvigelse, der konstateres som følge af denne kontrol, skal straks meddeles det certificeringsorgan og den frivillige ordning eller anden certificeringsordning, der har certificeret angivelserne.

6. I tilfælde af sådanne meddelelser fra enten certificeringsorganer eller medlemsstaternes kompetente myndigheder er den pågældende certificeringsordning forpligtet til at sikre, at der træffes øjeblikkelige foranstaltninger ved at undersøge sagen. Hvis deres undersøgelse bekræfter resultaterne fra certificeringsorganet eller den kompetente myndighed i medlemsstaten, skal certificeringsordningen behandle afvigelse som en væsentlig afvigelse og straks suspendere den økonomiske aktørs certifikat.

7. For at sikre korrekte angivelser skal de lavere værdier, der er fastslået ved kontrollen, anvendes som grundlag for en ny beregning af angivelserne. Certificeringsordningerne opfordrer desuden den økonomiske aktør til at revidere sine testmetoder for bl.a. at korrigere eventuelle systemfejl, der fører til sådanne afvigelser.

8. Effektiviteten af de foranstaltninger, som den økonomiske aktør har truffet, skal bekræftes ved en yderligere revision foretaget af certificeringsorganet, inden suspensionen af dets certifikat kan ophæves.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand